

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กรุงเทพมหานคร

เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘

อรหันต์นกหวีด

วันนี้จะพูดนิทานย่อ ๆ ให้ฟัง พวกเราเริ่มฟังนิทานย่อ ฟังให้ดี ลูกศิษย์ของหลวงตาบัวที่อยู่ในข่ายแห่งนิทานย่อนี้มีเยอะเวลานี้ เวลาที่ลูกศิษย์ของหลวงตาบัวกำลังจะเข้าไปในข่าย หรือกำลังอยู่ในข่ายก็มี กำลังจะหลั่งไหลเข้าไปในข่ายแห่งนิทานย่อนี้ก็ มี ฟังให้ดี มีพระกรรมฐานสมัยปัจจุบันนี้ ชื่อก็จำได้แต่เราไม่ระบุชื่อแหละ เวลานี้สึกไปแล้ว มีพระกรรมฐาน ๓ องค์ไปเที่ยวด้วยกัน ไปอำเภอภูเวียงนี้แหละไปอยู่ในป่าในเขา ไปต่างคนก็ต่างภาวนาอยู่ในเขา พอตี ๖ หุ่บเสียงบสั่งต ฟังเสียงนกหวีดดังปืด ๆ ขึ้น มันเสียงอะไร พวกเพื่อน ๒ องค์ก็วิ่ง ต่างองค์ต่างวิ่งมาบุบปั๊บ ๆ เกิดอะไรขึ้น มาตึก ๆ พอมานะ เป็นอะไร จะเป็นอะไรผมสำเร็จอรหันต์แล้ว สำเร็จอรหันต์ทำไมถึงเป่านกหวีด ก็เป่าให้หมู่เพื่อนทราบละซิเพราะมาด้วยกัน

พอไปพระสององค์ไปวิพากษ์วิจารณ์ มันพระยังงสำเร็จอรหันต์ก็เป่านกหวีดปืด ๆ มันจะเป็นบ้ำละมังพระอรหันต์องค์นี้ เพื่อนฝูงเอาไปวิจารณ์กัน พอตีคืนที่สองอีก ๖ หุ่บเป็งอีก ฟังเสียงนกหวีดดังขึ้นอีกปืด ๆ มันจะสำเร็จขึ้นไหนนะคราวนี้ หมู่เพื่อนมากก็แบบข่าอ่อนมาละ หากจำเป็นรับผิดชอบกันก็เลยมา นี่สำเร็จขึ้นไหนขึ้นนรกอเวจีหรือขึ้นบ้ำที่ไหน สำเร็จอะไร แล้วเป่านกหวีดทำไม ก็มันไม่สำเร็จวันนี้เป่าบอกหมู่เพื่อน มันยังไม่สำเร็จ แล้วไม่สำเร็จทำไมเป่า ก็เข้าใจว่าสำเร็จเมื่อคืนนี้ก็เป่า แล้ววันนี้ไม่สำเร็จก็ต้องบอกละซิ

เป็นอย่างนั้นละพระอรหันต์ทุกวันนี้สำเร็จเร็วนะ พวกอรหันต์นกหวีดจะมีเยอะนะเวลานี้ ไปคนนั้นสำเร็จโสดา คนนี้สำเร็จสกิทาคา คนนั้นสำเร็จอรหันต์ เวลาที่กำลังเยอะ จะเป็นกรรมฐานนกหวีดละเตี้ยนี้เต็มไปหมด และส่วนมากเป็นลูกศิษย์หลวงตาบัวเสียด้วย เราสอนเต็มเหตุเต็มผลทุกสิ่งทุกอย่างอย่างมีเหตุมีผลมีหลักมีเกณฑ์ทุกด้านทุกทาง ยกคัมภีร์มาสอน องค์ศาสดาเป็นคัมภีร์ คัมภีร์นั้นแลเป็นองค์ศาสดา นำมาสอนทุกแง่ทุกมุม เรียนมามากน้อยแทบเป็นแทบตาย อุตส่าห์พยายามสั่งสอน เวลาที่กำลังเริ่มปีนปายเข้าไปเป็นอรหันต์นกหวีดนะเวลานี้ ใครไปก็สำเร็จ คนนี้สำเร็จโสดา คนนี้สำเร็จสกิทาคา คนนี้สำเร็จอนาคา คนนั้นสำเร็จอรหันต์เต็มบ้านเต็มเมืองนะเวลานี้ ต่อไปจะมีแต่พระอรหันต์เต็มบ้านเต็มเมือง นรกอเวจีเต็มไปด้วยไม่ใช่เป็นอรหันต์เฉย ๆ อรหันต์นรกอเวจี

ให้มีเหตุมีผลชิตทำอะไร เราฟังแล้วฟังไม่ได้เลยนะ แทบสลับสไลไปได้ยินเสียง เขามาเล่าให้ฟัง ส่วนมากจะเป็นความจริง ใครไม่เอาคำโกหกมาเล่าให้เราฟังแหละ ฟังเรื่องอย่างนี้เรื่องอรหันต์นกหวีดนี้ มีแล้วนะเวลานี้ ไปได้วันหนึ่งสองวันก็สำเร็จมาแล้ว คนนั้นสำเร็จมาขั้นนั้นคนนี้สำเร็จมาขั้นนี้ สุดท้ายก็สำเร็จขั้นบ้าแหละ อะไร ปฏิบัติศาสนาไม่มีเหตุมีผลเลย พระพุทธเจ้าเฝ้าขนาดนั้นเขี้ยวเธอ สั่งสอนสัตว์โลกสั่งสอนแบบโง่ ๆ ง่า ๆ อย่างนั้นเธอเราถึงได้เอานกหวีดมาเป่าปัด ๆ นำสลดสังเวชเหลือเกิน ขอให้พิจารณากันให้มากนะความเสื่อมเสียจะมีมากอีก นี่จะตุมอีกตุมหนึ่ง นะลูกระเบิด ระเบิดมันตุมมาเรื่อย

ระยะนี้ปี ๓๘ นี้ตั้งมากทีเดียว ระเบิดนิวเคลียร์นิวตรอนเสียด้วยตั้งลั่นกระเทือนทั่วประเทศไทย ล้วนแล้วแต่เป็นผลลอบอย่างพินาศฉิบหายทั้งนั้นระเบิดแต่ละลูก ๆ ตกลงมา นี่ก็ระวังให้ตื่นระเบิดนกหวีด อรหันต์นกหวีด ฟังให้ดี เรานะวิตกวิจารณ์มากพอได้ยินเสียงสะตุต ๆ สลับสไลไปแล้ว มันสำเร็จอะไรอีกนกหวีดขึ้นอีกแล้ว พวกกันพิจารณาให้ตื่นะ อะไรให้มีเหตุมีผลอย่าเชื่อเฉย ๆ เชื้อสู่มสู่มสู่มสู่ม แล้วเมืองไทยเรานี้ไม่ค่อยมีหลักมีเกณฑ์ด้วย อะไรมาก็ควำมับ ๆ ทุกสิ่งทุกอย่างไม่มีเหตุมีผลมีหลักมีเกณฑ์เป็นของตัวเอง อันนี้เป็นนิสัยของคนไทยเราทุกภาคเป็นพอ ๆ กันแหละ ตื่นข่าวกันนี้รวดเร็วที่สุดเลย เลยกลายเป็นเรื่องตื่นข่าว ศาสนาก็กลายเป็นศาสนาตื่นข่าวหาความจริงไม่ได้

ปฏิบัติศาสนายังไงจึงหาความจริงไม่ได้ พระพุทธเจ้าเป็นองค์แห่งเหตุผลเป็นหลักแห่งความจริงให้โลกทั้งสามได้รับความร่มเย็นเป็นสุขมามากต่อมากนานแสนนานแล้ว และพวกเราเป็นพุทธบริษัททำไมจึงเหลวไหลเหลวแหลกไปอย่างนั้นล่ะ พวกกันจำให้ตื่นะ วันนี้ฝากนิทานย่อ ๆ เท่านั้นละไว้ให้ท่านทั้งหลายนำเอาไปพิจารณา นกหวีดจะขึ้นทางไหนให้ดูหัวใจเจ้าของ นกหวีดจะขึ้นที่นั่นละมันจะสำเร็จ ไปก็ไปหาองค์นั้นไปหาองค์นี้ ไปหาพระองค์นั้นก็ขึ้นบอกนี่สำเร็จขั้นนั้นสำเร็จขั้นนี้เป็นบ้างกลับมา นี่สำเร็จขั้นบ้า

วันนี้เทศน์อรหันต์นกหวีดมันมีจริง ๆ นี่ พระองค์นี้ท่านภาวนาพอจิตรวมแล้วแสดงฤทธิ์ปาฏิหาริย์ขึ้นมาในใจนั้นแหละ ฤทธิ์ปาฏิหาริย์บ้า พอนั่งภาวนาอยู่ดี ๆ ก็มีแสงสว่างเท่าลูกมะพร้าวนี้หล่นตุมลงมาตรงหน้านี้ เอามือเอื้อมออกไป แสงสว่างดวงสว่างก็ขยับออกไป สุดท้ายลุกขึ้นไม่รู้ตัวเลยพระองค์นี้แหละ เดินตามแสงสว่าง แสงสว่างก็กลิ้งของมันไปเรื่อย ทางนี้ก็ตามไปเรื่อย ๆ แสงสว่างขึ้นต้นไม้ก็กระโดดขึ้นต้นไม้ตาม ขึ้นต้นไม้จริง ๆ นะทั้ง ๆ ที่นั่งภาวนาอยู่ไม่รู้ตัวเลยนะ ลุกจากที่ไปไม่รู้ตัวตามแสงสว่างแล้วขึ้นต้นไม้ พอดีชะตาไม่ขาดท่า ดวงสว่างเลยเหาะวูบไปสุดสายตา

หายเจ็บไป ทางนี้หมดหวังก็ย้อนจิตกลับมา ที่ไหนได้อยู่บนต้นไม้ ร้องไห้โฮ ๆ อยู่บนต้นไม้ เป็นความจริงนะไม่ได้เอามาเล่น ร้องไห้โฮ ๆ

หมู่เพื่อนถามเป็นอะไรจึงต้องขึ้นต้นไม้ ตามแสงสว่าง ตามแสงสว่างอะไรจึงต้องขึ้นต้นไม้ แสงสว่างพาขึ้นต้นไม้ แล้วเวลานี้แสงสว่างไปไหน หายไปแล้วจึงได้กลับมา รู้ตัว ร้องไห้โฮ ๆ อยู่บนต้นไม้ นี่ก็เหมือนกันนะลูกศิษย์หลงตาบัวจะขึ้นต้นไม้ละนะ เราละวิตกเหลือเกินจะเป็นแน่ ๆ ละค้นหาเหตุผลไม่ได้เป็นแน่ ๆ

ที่นี้ให้พร